

UCS

SEINÄJOEN
YLIOPISTOKESKUS

University Consortium
of Seinäjoki

TIEDOTUSLEHTI
JOULUKUU 2008
nro

2

Helsingin yliopiston Ruralia-instituutti ja Vaasan yliopiston Seinäjoen yksikkö juhlistivat merkkipuotiaan

3

Yliopistollinen aikuiskoulutus elää murrosvaihetta

8

Tucode-verkosto haki Seinäjoelta kokemuksia internetin käyttöön

13

Yrittäjyys

Yrittäjyys Hankkeessa tutkitaan myös yrittäjyysaikoja.

Terveysthuolto

Kotona asumista voidaan jatkaa hyödyntämällä teknologiaa terveydenhuollossa.

Pakina

Korkeakoulupiireihin on pesiytynyt kehityksen kehittäjiä.

Ruoan kuluttaja

Tavoitteena tyytyväinen kuluttaja – tutkimushankkeessa on luotu kuluttajakeskeisempi tapa, joka soveltuu elintarvikealan pk-yritysten, tutkijoiden ja kehitystyössä toimivien käyttöön.

Euroopan unioni
Aluekehitysrahasto

Vipuvoimaa
EU:lta
2007-2013

SIBELIUS-AKATEMIA KASVANUT VAHVASTI
KIINNI YLIOPISTOKESKUKSEEN

Yliopistojen toiminta maan eri osissa perustuu siihen laadulliseen lisäarvoon mitä alueellisuus kaikkine siihen liittyvine mahdollisuuksineen niille tuo. Usean yliopiston yhteistyön alustana toimivissa yliopistokeskuksissa näitä tarjoavat erityisesti eri toiminta-alueiden rajapinnat, joita muodostuu sekä yliopistojen että yliopistokeskukseen liittyvien alueellisten toimijoiden välille. Näitä on Seinäjoellakin varmasti vielä paljon sekä havaitsematta ja hyödyntämättä.

Sibelius-Akatemian läsnäolo Seinäjoella pohjautuu jo vuonna 1991 alkaneeseen hedelmälliseen yhteistyöhön kaupungin kanssa. Alunperin Sibelius-Akatemian koulutuskeskuksen sivutoimipaikan puitteissa alkanut kurssitoiminta on myöhemmin laajentunut ja kasvanut vahvasti kiinni sekä itse yliopiston ydintoimintaan että Seinäjoen yliopistokeskukseen. Painopisteeksi on muodostunut Tampereen yliopiston kanssa yhteistyössä tehtävä tutkimus ja siitä kasvava elävä tämän päivän musiikin historia. Kuluvana syksynä Seinäjoella on aloitettu myös tähän yhteistyöhön pohjautuvan maisterikoulutuksen pilotointi. Toiminnan näkyväksi huipuksi on perustettu vahvasti alueelliseen historiaan liittyvät Törnävän alueella toteutettavat Östermyran musiikkipäivät. Tapahtuma on toiminut tutkijoiden kohtaamispaikkana ja sen lukuisissa konserteissa ja elävän musiikin tilaisuuksissa tutkimuksen kohteena oleva historiallinen aineisto on esillä soivassa muodossa.

Yliopistokeskuksen toiminnalla on kuitenkin myös rajoituksensa. Taloudellisia resursseja voidaan toki kohdentaa hallinnollisiin päätöksiin, mutta ydintoimintojensa laatua ei yliopisto voi keinotekoisesti siirtää minnekään. Esimerkiksi voi ottaa koulutuksen vetovoiman. Sibelius-Akatemian eri koulutusohjelmiin Helsinkiin valitaan keskimäärin selvästi alle 20 prosenttia hakijoista. Tätä hakijapotentiaalia, johon yliopiston laatu ja maine kokonaisuudessaan viime kädessä perustuvat, ei voi siirtää minnekään vaikka ottajia löytyisi ympäri maailmaa. Aloituspaiikkoja voidaan helposti siirtää pois Helsingistä muualle Suomeen, mutta hakijat itse saattavatkin sitten päätyä vaikka Tukholmaan.

Etelä-Pohjanmaata ja alueeseen sidottua elävää historiaakaan ei voi siirtää minnekään ja onkin luonnollista, että vahvasti alueeseen liittyvää kansanmusiikkiin (hyvin laajasti ymmärrettyinä) tutkimusta tehdään siellä missä itse historiaakin on tehty ja tehdään edelleen. Seinäjoen yliopistokeskukseen vahvasti kiinnittyneeseen Sibelius-Akatemian ja Tampereen yliopiston tutkimusyhteistyöhön liittyy aina menneisyyden tekeminen paitsi eläväksi, myös edelleen kehittyväksi soivaksi musiikinhistoriaksi. Siksi Seinäjoen Östermyran musiikkipäivät voidaan järjestää vain Seinäjoella ja siksi Seinäjoen yliopistokeskus on harvinaisuus kaltaistensa joukossa: Siellä soi vahvasti tutkimukseen pohjautuva elävä musiikki. Tämä voi parhaimmillaan luoda sellaista uutta alueellista kulttuuria ja pysyvää laadullista potentiaalia, joka ylittää kansainvälisiin ulottuvuuksiin ja jota ei voida siirtää minnekään.

Hannu Apajalahti
Sibelius-Akatemian vararehtori

Ruralia-instituutti – 20 vuotta yliopistollista maaseudun kehittämistä

Helsingin yliopiston Ruralia-instituutin Seinäjoen yksikkö juhli 20 vuoden taivaltaan marraskuun loppupuolella Seinäjoella.

Alueen yhteistyökumppaneille järjestettiin juhlaseminaari, jossa katsottiin kaksikymmenvuotisen historian kunniaksi tulevaisuuteen. Kampustalon Seinäjoki-salissa järjestetyssä seminaarissa alustuksen piti Helsingin yliopiston vararehtori Markku Löytönen, joka keskittyi puheessaan yliopiston yhteiskunnalliseen vuorovaikutukseen Helsingin yliopiston strategiassa.

Löytösen mukaan kansainvälistyvä Helsingin yliopisto aikoo panostaa jatkossakin Seinäjokeen. Vararehtori sanoi, että strategia-luonnoksessa alueyhteistyö on osa yliopiston kumppanuuspolitiikkaa.

Löytösen puheenvuoron jälkeen käytiin mielenkiintoinen paneelikeskustelu, jossa vararehtorin lisäksi tutkimusjohtaja Juha Alarinta

Seinäjoen yliopistokeskuksesta, kehitysjohtaja Leena Perämäki Seinäjoen teknologiakeskuksesta, varajohtaja Pirjo Siiskonen Ruralia-instituutista, kehittämisjohtaja Erkki Välimäki Seinäjoen kaupungista ja puheenjohtajana toiminut johtaja Sami Kurki Ruralia-instituutista puhuivat yliopiston ja yhteiskunnan vuorovaikutuksesta.

Keskustelun jälkeen päästiin nauttimaan juhlapöydän antimista. Juhlaseminaari keräsi vajaat 100 osallistujaa.

Aiemmin toukokuussa Ruralia-instituutti järjesti pääjuhlan Helsingissä, jossa juhlapuhjana kuultiin maa- ja metsätalousministeri Sirkka-Liisa Anttilaa. Hän korosti puheessaan instituutin edustaman monitieteisen tutkimus- ja kehittämistoiminnan tarpeellisuutta myös tulevaisuudessa.

Helsingin yliopiston Ruralia-instituutti täytti 20 vuotta 1.2.2008. Kahdessakymmenessä

vuodessa instituutti on kasvanut 80 työntekijän yksiköksi. Instituutilla on yksiköt Mikkelissä ja Seinäjoella ja ne kuuluvat yliopistokeskuksiin molemmilla paikkakunnilla.

Ruralia-instituutti on Helsingin yliopiston erillislaitos, jonka tehtävänä on maaseudun elinolojen ja elinkeinojen edistäminen. Maaseudun tutkimus- ja koulutuskeskukset perustettiin alun perin Mikkeliin ja Seinäjoelle vuonna 1988 valtioneuvoston päätöksellä. Vuoden 2004 alussa keskukset yhdistettiin ja uudelleenorganisoinnin myötä vuonna 2005 otettiin käyttöön nimi Ruralia-instituutti.

Toiminta instituutissa keskittyy kolmelle osaamisalalle: luomu, luonnonvarat ja elintarvikkeet; maaseutu ja yhteiskunta sekä yrittäjyys ja osuustoiminta. Ruralia-instituutin tutkimus on monitieteistä ja se kytkeytyy maaseudun elinkeinojen ja elinolosuhteiden kehittämiseen nouseviin ilmiöihin ja ongelmanratkaisuihin.

Projektipäälliköt Tarja Katajamäki, Heli Rintamäki ja Alpo Kitinoja (oik.) sekä liiketoiminnan asiantuntija Päivi Katajamäki, erikoissuunnittelija Matti Tyynelä ja johtaja Tuomas Rouhunkoski työskentelevät tietoa välittävässä Vaasan yliopiston Seinäjoen yksikössä.

Välkky kymmenvuotias välittää tietoa

- Toimintamme painopistealueet olivat aluksi maaseutututkimuksessa ja maaseudun asukkaissa. Maaseutu oli yhdistävänä tekijänä myös tietoyhteiskuntahankkeissamme, muistelee erikoissuunnittelija Matti Tyynelä Vaasan yliopiston Seinäjoen yksikön alkuaikojia, kun se kymmenen vuotta sitten asettui Seinäjoelle.

- Nykyään toimintamme keskittyy innovaatioiden ja tietämyksen välittämiseen yrityksille ja muille koulutusorganisaatioille, mutta ei maaseutu ole vielä kukaan kirokana, hän naurahtaa.

Marraskuussa 2008 kymmenvuotista taivaltaan juhlinut Vaasan yliopiston Seinäjoen yksikkö aloitti toimintansa Seinäjoella yhden tutkimusasiain miehen voimin. Laitos toimi silloin osana Vaasan

yliopiston Levón-instituuttia, mutta itsenäistyi 2004 omaksi erillislaitokseksi. Samaan aikaan yksikkö muutti Kampusalueelta Framiin ja tuli osaksi Yliopistokeskusta. Yksikössä työskentelee tällä hetkellä kahdeksan työntekijää.

Johtaja Tuomas Rouhunkosken mukaan Vaasan yliopistolla on omalla alueellaan vahva vuorovaikutuksen perinne.

- Yliopistomme on aktiivinen toimija Seinäjoen yliopistokeskuksessa ja tärkeä osa koko Seinäjoki Science parkin verkostoa. Alueellisessa toiminnassa painotamme edelleen laajaa avoimen yliopiston koulutustarjontaa, erityisesti liiketoimintaosaamisen alueella.

Seinäjoella tehtävän tutkimuksen ja koulutuk-

sen roolia Vaasan yliopiston uudessa strategiassa on korostettu.

- Tulemme vahvistamaan toimintaamme edelleen, Rouhunkoski toteaa.

Pääosin projektirahoituksella

Seinäjoen yksikkö toimii pääosin projektirahoituksella. Tällä hetkellä yksikössä on käynnissä muun muassa bioenergiaan, tiedonsiirtoon sekä internet-välitteiseen opettamiseen ja oppimiseen liittyviä projekteja.

- Pyrkimyksenä Tiedonsiirto-projektissa on tehostaa korkeakoulujen ja yritysten välistä yhteistyötä, valottaa Liiketoiminnan asiantuntija Päivi Katajamäki.

Lisäksi projektin tarkoituksena on korkeakoulujen tiedon siirtäminen yritysmaailmaan. Samoilla tiedonsiirronjärjillä on myös projektipäällikkö Tarja Katajamäki omissa projektissaan, jossa Etelä-Pohjanmaan maahanmuuttajille rakennetaan sähköinen perehdytyspalvelu.

- Etelä-Pohjanmaan kunnat voivat tuottaa sivuille sisältöä kertomalla, millaista on asua kunnassa. Yhtenä osana hanketta on videoneuvottelujärjestelmän kehittäminen ja hyödyntäminen. Projektin pyrkimyksenä on kehittää erilaisia koulutustapoja, jotka soveltuvat aikuisväestölle, yrittäjille ja muille ihmisille, joiden aika on rajallista ja jotka asuvat pitkien matkojen takana.

- Opiskelijoille tarjoutuu mahdollisuus osallistua opetukseen ilman aika- ja paikkasidonnaisuutta. Virtuaalisessa opetuksessa on perinteisiä inhimillisen vuorovaikutuksen keinoja, kuten puhetta, ilmeitä ja elekieltä, kertoo Matti Tyynelä.

Rytmimusiikin kentälle pilotoidaan uudenlaisia yliopistotason osajia

TEKSTI OLLI HEIKKINEN JA SEPPO SEPPONEN /
KUVA SAKARI ERKKILÄ

Syyskuun alussa pyörähti Rytmikorjaamon tiloissa käyntiin Populaari- ja Kansanmusiikin maisterikoulutus. Sen järjestävät tahot ovat Tampereen yliopiston Musiikintutkimuksen laitos ja Sibelius-Akatemian kansanmusiikin osasto, joten se toteuttaa konkreettisesti opetusministeriön tavoitteita korkeakoulujen väliseksi yhteistyöksi.

Seinäjoen yliopistokeskus verkostoineen ja resursseineen teki mahdolliseksi pitkjänteisen tavoitteellisen koulutuksen valmistelutyön, jossa alan kehittämistarpeita pyrittiin ennakoimaan. Koulutuksen opiskelijoista viisi on Tampereen yliopiston ja kolme Sibelius-Akatemian opiskelijoita. Koulutus on tutkimuspainotteinen, mutta työelämälähtöinen.

Opinnoissa käytännön musiikin tekeminen kytkeytyy tutkimiseen, ja näin ollen se toteuttaa ideaa soittavasta tutkijasta ja tutkivasta soittajasta. Käytännön taidoista henkilökohtaisen soitinopetuksen lisäksi opiskellaan muun muassa bändisoittoa, lauluntekoa, studiotyöskentelyä, musiikin tuottamista ja markkinointia. Tutkimuksen kohteeksi pyritään

valikoimaan opiskelijoiden yksin tai yhdessä toteuttamia musiikillisia projekteja.

Koulutuksessa sovelletaan yhteisöllisen oppimisen ja projektioppimisen periaatteita. Lähiopetuspäiviä Seinäjoella on kolme viikossa. Koulutuksen vastaavana opettajana toimii Miljoonasade-yhtyeen muusikko ja lauluntekijä filosofian lisensiaatti Olli Heikkinen, joka itse viimeistelee tohtoriopintoja Jyväskylän yliopistoon.

Koulutuksen tieteellisestä ohjauksesta vastaa UCS:n Epanet-verkostossa toimiva professori Vesa Kurkela, joka on populaarimusiikin johtavia tutkijoita maassamme ja toimii sekä Sibelius-Akatemian että Tampereen yliopiston professorina.

Muina kouluttajina käytetään soveltuvasti alaan liittyviä manageroinnin ja liiketalouden asiantuntijoita sekä tutkijoita ja musiikin tekijöitä. Koulutuksessa toteutuu myös kansainvälinen ulottuvuus ja siinä käytetään hyväksi sekä ulkomaalaisia kouluttajia että koulutuksen arvioijia.

Uutta sävellystä harjoittelemassa Anne Vihelä (vas.), Sami Anttila, Jaakko Elenius, Olli Heikkinen, Airi Salmela, Jaakko Laakso ja Jenni Jäske.

Rytmimaistereita ja torvisoittokuntia

TEKSTI SAIJALEENA RANTANEN / KUVA AJ SAVOLAINEN

- Aloitin tammikuussa 2008 työskentelyn assistenttina Sibelius-Akatemian Kansanmusiikin osastolla. Valmistelen parhaillaan tieteellistä tohtorintutkintoa ja toimipaikkani on Seinäjoki, Saijaleena Rantanen kertoo.

Hänen tutkimuksensa keskittyy järjestökulttuuriin ja musiikkiin Etelä-Pohjanmaalla 1882–1905.

- Tarkoituksena on selvittää järjestäytymisen musiikkikulttuuriin tuoma vaikutus Etelä-Pohjanmaalla, missä se oli tietyvästi suuri, mutta sitä koskeva tutkimus puuttuu lähes kokonaan, Rantanen sanoo.

Etelä-Pohjanmaalla oli erityisen tärkeä merkitys järjestötoiminnan alkuvaiheessa, sillä täällä perustettiin autonomisen Suomen ensimmäinen nuorisoseura, Etelä-Pohjanmaan nuorisoseura vuonna 1882. Täältä nuorisoseura-aate levisi muualle Suomeen. Lähestyttäessä 1800-luvun loppua järjestötoiminta monipuolistui maakunnassa entisestään ja nuorisoseura sai seurakseen muun muassa raittiusliikkeen, vapaapalokunnat ja työväenyhdistykset.

Musiikki oli automaattisesti osa uusien yhdistysten toimintaa ja kiinnostus musiikkia kohtaan kasvoi Etelä-Pohjanmaalla samaa tahtia järjestäytymisinnostuksen kanssa. Kuorolaulusta tuli suosittu harrastus. Samaan aikaan laulukorojen kanssa käynnistyivät ensimmäiset torvisoittokunnat, joita perustettiin ympäri maakuntaa. Nuorisoseurojen tärkeimmiksi tapahtumiksi muodostuivat vuosittain pidetyt nuorisouhlat, joiden yhteydessä pidettiin lähes aina myös laulu- ja soittojuhlat. Huomattavaksi osaksi toimintaa lukeutuivat myös iltamat. Niitä eri yhdistykset järjestivät usein.

- Tutkimusaiheeni on sikäli haasteellinen, että suuri osa alueen järjestöjen arkistomateriaalista on kadonnut tai sitä ei ole vielä löydetty. Siksi toivonkin, että pystyn jatkossa hyödyntämään myös maakunnassa asuvien ihmisten muistitietoa, sillä olen varma, että juuriaan kunnioittavina ihmisinä eteläpohjalaiset ovat painaneet mieleensä asioita menneisyydestään, mitä ovat ehkä joskus kuulleet jonkun sukulaisensa kertovan, Rantanen pohtii.

Mukana maisterikoulutuksen valmistelussa

Tohtorintutkinnon valmistelemisen lisäksi Rantanen on ollut tiiviisti mukana myös syyskuun 2008 alussa käynnistyneen populaari- ja kansanmusiikin maisterikoulutuksen valmistelussa. Kyseessä on Sibelius-Akatemian Kansanmusiikin osaston ja Tampereen yliopiston musiikintutkimuksen laitoksen yhteistyössä suunnittelema ja toteuttama koulutus, joka toteutetaan Seinäjoella.

Saijaleena Rantanen valmistelee tohtorintutkintoa järjestökulttuurista ja musiikista Etelä-Pohjanmaalla.

- Koulutuksen koti löytyi Rytmikorjaamolta, jonne siirtyi myös osa Sibelius-Akatemian Seinäjoen yksikön toimistoa.

Valmistuttuaan pianovirittäjäksi vuonna 2000, Rantanen aloitti opinnot Tampereen yliopistossa musiikintutkimuksen ja historiatieteen laitoksella. Opintojen ohella hän teki töitä pianovirittäjänä ja työskenteli lisäksi kahden vuoden ajan Suomen Kansanmusiikkiliitossa Helsingissä, mistä muutti Seinäjoelle valmistuttuaan maisteriksi vuonna 2007.

- Vietin myös vuoden Irlannissa opiskellen irlantilaista kansanmusiikkia ja -tanssia Corkin yliopistossa. Lisäksi musiikkibisnes kiinnostaa ja toimin tällä hetkellä muun muassa Pauli Hanhiniemi & Hehkumo -yhtyeen keikkajärjestäjänä ja managerina, Rantanen lisää.

- Olen viihtynyt Seinäjoella hyvin. Siitä suuri kiitos kuuluu hyvälle ja innovatiiviselle työyhteisölle Sibelius-Akatemian Seinäjoen yksikössä. Lisäksi Seinäjoella tapahtuva vireä toiminta rytmimusiikin alalla on ollut hieno yllätys, Rantanen toteaa.

Teemu Kautonen

- Syntynyt Kirkkonummella.
- Opiskellut Suomessa muun muassa Helsingin kauppakorkeakoulussa ja Jyväskylän yliopistossa.
- Väitellyt Saksassa Bergische Universität Wuppertalissa Yritysverkostoista ja luottamuksesta.
- Toiminut tutkijana ja opettajana Suomessa, Saksassa ja Englannissa.
- Hanke: Yritystoiminnan kasvun, kansainvälistymisen ja verkostoitumisen kehittämishanke 2007–2011.
- Koordinoi Vaasan yliopiston vuonna 2008 alkaneita Kasvuyrityksen johtamisen kauppatieteellisiä maisteriopintoja Seinäjoella.
- Kautonen liittyi Epanet-professorien joukkoon vuoden 2006 alusta. Tällä hetkellä Teemu Kautosen johtamalla tutkimusryhmällä on yhteistyötä muun muassa Englantiin, Itävaltaan, Saksaan ja Australiaan.

Yrittäjyyden hankkeen tausta:

Yrittäjyyden hankkeen taustalla on Yrittäjyyden tutkimuksen käynnistäminen -kehittämishanke. Se toteutettiin vuosina 2002–2006. Hankkeessa toimi tutkimusprofessorina KTT Elina Varamäki. Hankkeen suunnitteli Etelä-Pohjanmaan korkeakouluyhdistys ja sen toteutti Vaasan yliopiston johtamisen laitos. Hankkeesta syntyi useita väitöskirjoja. Hanke saattoi liikkeelle lukuisan määrän erilaisia muita kehittämishankkeita ja -prosesseja. Hankkeen päärahoittajana oli Etelä-Pohjanmaan TE-keskuksen yritysosasto EU:n EAKR-rahoituksella.

Tutkimusprofessori Teemu Kautosen tutkimusryhmät:

- Teemu Kautonen on yksi Vaasan yliopiston johtamisen laitoksen strategian verkostojen ja yrittäjyyden jatko-opiskelijaryhmän ohjaajista.
- Yrittäjyyden hankkeessa kehityspäällikkönä toimii Jarl Matti Anttila.
- Oman jatko-opintoja suorittavat tutkimusryhmän jäsenet: Varpu Sankelo, Jenni Palmroos ja Tomi Huhtamäki, jotka työskentelevät pääosin tutkimusapurahoin.
- Tutkimusryhmä on vuonna 2008 tuottanut muun muassa kymmeniä artikkeleja sekä kansainvälisiin että kotimaisiin julkaisuihin omilta aloiltaan.
- Tutkimusryhmällä on tällä hetkellä käynnissä kolme kehittämishanketta.
- Tutkimusryhmään on tulossa ulkomaisia tutkijoita: tutkijatohtori Matthias Fink loppuvuodeksi ja tutkija Ewald Kibler vuoden 2009 alusta.
- Tutkimusprofessori Teemu Kautonen on puolestaan marraskuussa menossa kuukaudeksi Universität Duisburg-Esseniin Dr. Andreas Kuckertzin vieraaksi rakentamaan yhteisiä tutkimushankkeita.

Yrittäjyyden hanketta rahoittavat sidosryhmät – yhteys maakuntaan:

Kaikissa Epanet-verkoston tutkimusprofessuurihankkeissa taustalla toimii keskimäärin neljä kertaa vuodessa kokoontuva ohjausryhmä. Ryhmän tarkoituksena on tuoda tutkimusideoita ja –tarpeita yrityksistä tutkimus- ja kehittämismaailmaan ja antaa vastaavasti yritysten tukea ja kontakteja alueelta hankkeen vetäjälle ja työntekijöille. Yrittäjyyden kehittämishankkeen ohjausryhmässä ovat edustettuina Ilkka Oyj, Etelä-Pohjanmaan kauppakamari, Etelä-Pohjanmaan yrittäjät ja Etelä-Pohjanmaan liitto. Ryhmässä on edustus myös Etelä-Pohjanmaan korkeakouluyhdistyksestä ja Seinäjoen yliopistokeskuksesta.

Yrittäjyyden hankkeen ohjausryhmän kokouksessa lokakuussa 2008 olemassa olleet Matti Anttila ja Tuomas Rouhunkoski.

Tutkimusta Etelä-Pohjanmaan korkeakouluissa in English und auf Deutsch

TEKSTI / KUVA MATTI MÄKI

Epanet-professori Teemu Kautosen mielestä on olemassa tutkivia kehittäjiä ja kehittäviä tutkijoita. Kehittämishankkeiden toteuttaminen ei aina välttämättä tue akateemisia tavoitteita. Hyviä käytännön tuloksia synnyttävät kehittämishankkeet eivät tuo mitattavia suorituksia ja niillä ei aina ole painoarvoa akateemisessa maailmassa. Tutkimusprofessorin työ onkin usein tasapainoilua teoreettisen tiedon tuottamisen ja konkreettisten kehittämistyön tulosten saavuttamisen välillä.

Teemu Kautosen yrittäjyyshankkeen tutkimusryhmän suurimpia kiinnostuksen kohteita ovat kasvuyrittäjät, yrittäjien väliset verkostot ja luottamuspääoma näissä verkostoissa.

Yrittäjyyttä tutkitaan ryhmässä vahvasti myös yrittäjyysaikomusten kautta. Ryhmä on kiinnostunut muun muassa eri-ikäisten yrittäjien

Olivat muun muassa Anne Katajamäki EP:n yrittäjistä (vas.), Eira Hakola EP:n liitosta, Teemu Kautonen Vaasan yliopistosta, Matti

Maahanmuuttajille sähköinen perehdytyspalvelu

TEKSTI TARJA KATAJAMÄKI

Maahanmuuttajien perehdytyspalvelu -projektissa Vaasan yliopiston Seinäjoen yksikkö tekee yhteistyössä projektiin osallistuvien kuntien kanssa Etelä-Pohjanmaan maahanmuuttajien sähköisen perehdytyspalvelun.

Palvelusta maahanmuuttaja löytää tarvitsemaansa tietoa asuinpaikkakunnastansa. Kuntien esittelysivustot tuotetaan yhteistyössä kuntien kanssa. Sisällöksi tulee muun muassa tekstiä, kuvia ja videoita. Kunnat voivat esitellä sivustolla esimerkiksi yleistietoa kunnasta, informaatiota liittyen asumiseen, peruspalveluihin, kulttuuriin ja harrastusmahdollisuuksiin. Palvelusta maahanmuuttaja myös löytää kuntien maahanmuutosta vastaavien henkilöiden yhteystietoja.

Perehdytyspalvelussa on myös videoneuvottelujärjestelmä, jonka avulla maahanmuuttajat voivat olla paremmin yhteyksissä keskenään ja siten löytää arvokasta vertaistukea. Videoneuvottelujärjestelmän avulla myös maahanmuuttajat voivat saada viranomaisilta neuvontaa tai käydä suomen kielen kursseilla kotoa käsin.

Perehdytyspalvelu tehdään niin helpokäyttöiseksi, että käyttämiseen ei tarvita kuin perustaidot tietotekniikan käytöstä. Palvelun myötä maahanmuuttajien perehdyttäminen asuinpaikkakuntansa oloihin tulee helpommaksi. Kunnat voivat myös käyttää palvelua markkinointikanavana potentiaalisille maahanmuuttajille esittelemällä kuntaansa ja sen palveluita monipuolisesti ja houkuttelevasti.

Vaasan yliopiston Seinäjoen yksikkö vastaa palvelun teknisestä toteutuksesta sekä käyttöliittymän ja tietokantojen suunnittelusta. Videoneuvottelujärjestelmää voivat käyttää kunnat neuvontatoimintaan, oppilaitokset esimerkiksi kielenopetukseen sekä maahanmuuttajat keskinäiseen yhteydenpitoon. Hanke on kahden vuoden mittainen päättyen syksyllä 2010.

Maailmalla suomeksi, Sch

yrittäjyyssmotiiveista ja siitä, millaisen prosessin kautta yrittäjäksi on päädytty. Etelä-Pohjanmaalla tehtävällä tutkimuksella on kotimaiset ja kansainväliset yhteydet.

Professori ohjaa ja arvioi

- Sen lisäksi, että tutkimusprofessori tekee omia akateemisia jatkotöitään ja ohjaa erilaisia kehittämisprosesseja hän tekee myös paljon muuta, Kautonen kertoo.

Akateemiseen maailmaan hän ohjaa omien opiskelijoidensa väitöskirjojen ja yliopistollisten lopputöiden tekoa sekä tarkistaa muiden tutkijoiden väitöskirjoja ja muita tieteellisiä julkaisuja vertaisarvioijana. Tieteellinen arviointi ja ohjaus monissa muodoissaan leimaakin professorin työtä.

Akateemiseen maailmaan kuuluu myös tietojen vaihto kansainvälisesti. Kautonen on juuri itse lähdössä kuukaudeksi Saksaan.

Tutkimusprofessorit ja tutkimusryhmien jäsenet osallistuvat jatkuvasti erilaisiin alansa seminaareihin eri puolilla maailmaa. Näissä tapaamisissa vaihdetaan yhteystietoja, etsitään yhteistyökumppaneita sekä esitellään omien tutkimustöiden tuloksia. Seminaareissa kehitellään usein yhteisiä hankkeita esimerkiksi laajoihin kansainvälisiin tutkimushakuihin. Tutkimusryhmän vieraana on ollut tutkijoita sekä Saksasta että Itävallasta.

Kautonen korostaakin, että virtualisoituvassa maailmassa myös henkilökohtaiset kontaktit ovat yhä tarpeen. Monia asioita on helpompi edistää kasvotusten.

TEKSTI NIINA HIETANIEMI-VIRTANEN

Kohti uutta yliopistollista aikuiskoulutusta

Yliopistollinen aikuiskoulutus elää murrosvaihetta. Valmistella on ammatillisen aikuiskoulutuksen kokonaisuudistus, jossa selvitetään hajanaiseen hallintoon, rahoitukseen, tarjontaan ja etuuksiin liittyviä asioita. Akku-johdoryhmän väliraportissa esille nostettuihin asioihin on helppo yhtyä. Elinikäisen oppimisen edistäminen on tärkeää kirjata myös yliopistojen tehtäväksi, niin myös velvoite huolehtia sekä avoimesta yliopisto-opetuksesta että täydennyskoulutuksesta. (Katso Akku-johdoryhmän väliraportti 2008.)

Samalla kuitenkin yliopistollisilla aikuiskoulutus-toimijoilla huolta aiheuttaa se, ettei yliopistokilunoksesta ole aikuiskoulutusta mainittu. Syyskuun 30. päivä järjestetyssä ajankohtaista aikuiskoulutuksesta -syysseminaarissa johtaja Marita Savola viittasi haasteeseen aikuiskoulutus- ja yliopistolain valmistelun yhteensovittamisesta.

Uuden yliopistolain henki korostaa yliopistojen mahdollisuuksia profiloitua haluamallaan tavalla. Onko niin, että meillä on erikseen yliopistoja, jotka profiloituvat juuri elinikäisen oppimisen kysymyksiin?

Yliopistojen rakenteellisen kehittämisen näkökulmasta ensimmäisiä siirtoja on tehty. Esimerkiksi Tampereen yliopiston täydennyskoulutuskeskus keskittää koulutus- ja kehittämisspalvelut Tampereelle. Avoimen yliopiston toiminta Seinäjoella kuitenkin jatkuu. Jatkossa aikuiskoulutuksen kehittämiseen liittyvät hankkeet vahvistavat tätä toimintaa.

Selvityksessä Tampereen yliopiston täydennyskoulutuskeskuksen toiminnan käynnistämistä

Seinäjoella (1980) viitattiin alueellisen tavoitettavuuden edistämiseen. Lähes 30 vuotta myöhemmin alueellinen tavoitettavuus tarkoittaa uusien yhteistyömallien varaan rakentuvia toimintatapoja. Näitä yhteistyömalleja rakennettaessa huomio ei kohdistu ensisijaisesti koulutusorganisaatioihin vaan aikuisopiskelijaan (UCS Ad Edu -julkaisematon hankeraportti 2008). Samalla se asettaa uudenlaiset haasteet koulutustoimijoille.

Ymmärrystä koulutukseen ja oppimiseen

Ymmärrämmekö erottaa koulutuksen oppimisen? Ymmärrämmekö, mikä on oppimisen merkitys eri ikävaiheissa ja millaista tukea tarvitaan? Ymmärrämmekö, millaisia opetusmuotoja ja -menetelmiä tarvitaan oppimisen edistämiseksi?

TYT:n Seinäjoen toimipaikalla on ollut erityinen rooli aikuiskoulutuksen kehittämisessä. Laajan ja useampivuotisen UCS Ad Edu -projektin tavoitteena on ollut lisätä yliopistokeskuksen sisäistä yhteistyötä aikuiskoulutuksen suunnittelussa ja toteutuksessa.

Tavoitteena on opetusministeriön alueellisen kehittämisen suuntalinjojen mukaisesti korkeasteen aikuiskoulutuksen resurssiverkoston kehittäminen. Avoin yliopisto ja sen ympärille rakentuva kehittämistoiminta ottaa tämän viestikapulan osaltaan vastaan.

Keväällä 2008 Seinäjoen kaupunki asetti selvitysmies Kari Neilimon arvioimaan korkeakouluopetuksen ja tutkimuksen kehittämisen vaihtoehtoja Etelä-Pohjanmaalla. Esitettyssä korkeakoulumallissa todetaan, että yliopistokes-

kuksen koulutuksen fokus on aikuiskoulutuksessa emoyliopistojen painopistealueisiin perustuen (Framille Seinäjoelta 2008).

Etelä-Pohjanmaalla on lähdössä liikkeelle yhteistyöhanke korkea-asteen aikuiskoulutuksen kehittämiseksi. Hankkeella kootaan korkea-asteen aikuiskoulutuksen asiantuntemus kokonaisuudeksi, jonka lähtökohtia ovat muun muassa opiskelija- ja työelämälähtöisyys. Opiskelijalähtöisyyteen liittyy haaste osaamisen tunnistamisesta ja tunnustamisesta sekä ohjatusta ja suunnitelmallisesta opiskelusta.

Tutkinnot eivät usein valmista suoraan ammattiin

On korostettu, että elinikäisen oppimisen periaatteet pitäisi sisällyttää korkeakoulutuksen ja sen toimintaprosessin sisään. Yliopistojen yhteiskunnallisen palvelutehtävän osana korostuu osaavan työvoiman tuottaminen yhteiskunnan tarpeisiin. Silti yliopisto-opintojen linkki työelämä- lähtöisyyteen on erityinen haaste. Useat tutkinnot eivät valmista suoranaisesti tiettyyn ammattiin. Vastaus siihen, ”mikä minusta tulee isona”, selviää usein vasta työuran edetessä.

Mielenkiintoista on nähdä, miten oppisopimustyyppiset kokeilut otetaan vastaan yliopistoissa. Ammatti-identiteetin vahvistumiseksi olisi löydettävä järjestelmä, joka kotiuttaa yliopisto-opiskelijat opinahjoonsa pätevyitymään, myös yliopisto-opintojen jälkeen.

Seinäjoen TYT madaltanut yliopistokynnystä maakunnassa

TEKSTI MARJATTA JOKISUU

Ensimmäinen suomalainen yliopisto, johon perustettiin täydennyskoulutuskeskus oli Tampereen yliopisto. Sinne perustettiin TYT vuonna 1970 ja jo lähtökohtana oli ajatus, että koulutuksen on tarvittaessa oltava riittävän joustava siirtymään osanottajiensa läheisyyteen ja sijoittumaan tarvittaessa lähes mille paikkakunnalle tahansa. Edelläkävijän innovatiivinen ja nykyaikainen ajatus konkretisoitui noin kymmenen vuotta myöhemmin Seinäjoella. Seinäjoen päättäjien hinku saada akateeminen opinahjo, Etelä-Pohjanmaan korkeakoulu yhdistyksen tuki ja TYTin tarve alueelliseen laajenemiseen toi TYTin Seinäjoelle vuonna 1981. Siitä alkaen TYTin Seinäjoen toimipaikka on toiminut yliopiston astinlautana maakuntaan ja maakunnan madallettuna kynnyksenä yliopistoon.

TYT/Seinäjoki aloitti toimintansa kaupungin lahjoittaman virkapaketin voimin. Sen ja muiden resurssien myötä työnsä aloittivat koulutuspäällikkö, apulaisprofessori, suunnittelija, kaksi koulutussuunnittelijaa, toimistos sihteeri ja kurssisihteeri. Koulutuspäällikön virassa aloitti Tapio Varmola ja julkisoikeuden apulaisprofessorina Teuvo Pohjolainen. Henkilöstömäärä kasvoi vähitellen toiminnan laajentuessa ja suurimmillaan se oli vuosihahnan vaihteessa, jolloin henkilöstöä oli 25.

TYTin Seinäjoen yksikön johdossa on 27 vuoden aikana toiminut yhteensä kahdeksan eri henkilöä, joista kolme viran vakinaisina haltijoina ja viisi viransijaisina eri vaiheissa ja yhteensä yksikössä on työskennellyt noin sata eri ihmistä. Yksikön työkulutturi on alusta alkaen ollut hyvin yhteisöllinen. Toimintaa on kehitetty yhdessä ja yhteisvastuu on ollut vahvaa. Henkilöstössä on myös aina ollut persoonallisuksia, jotka ovat kannatelleet yhteisöllisyyttä omilla erityisosaamisillaan. Hauskanpito

musisoinnin, näyttämötaiteen, (lyhyt)elokuvatuotannon, akvarellimaalauksen, luontoretkeilyn ja muun kulttuurisen ja älyllisen harrastustoiminnan avulla on antanut työniloa ja jättänyt mukana olleille lukuisia mukavia muistoja.

Toiminta-aikanaan TYT/Seinäjoki on ollut avoimessa polunpäitää monille akateemisille toiminoille maakunnassa. Avoimen yliopisto-opetuksen uranuurtaja Suomessa on Tampereen yliopisto ja TYT on ollut sen järjestäjälaitos koko toimintansa ajan. Myös Seinäjoella TYTin toimintaa liitettiin heti alkuvaiheessa avoin yliopisto-opetus. Sitä järjestettiin alusta alkaen ja edelleenkin kiinteässä ja toimivassa yhteistyössä Etelä-Pohjanmaan kesäyliopiston kanssa. Avoimen yliopisto-opetuksen rinnalle tuli Ikäihmisten yliopisto, jonka TYT aloitti Seinäjoella vuonna 1995.

Alussa tukeuduttiin Tampereen tieteenaloihin

Yliopistollisessa täydennyskoulutuksessa tukeuduttiin varsinkin alkuvuosina vahvasti Tampereen yliopiston omiin tieteenaloihin, joista Seinäjoella TYTin toimintana ovat kukoistaneet varsinkin hallintotieteet, aikuiskasvatus, sosiaalitieteet, tietotekniikka, kirjastotieteet ja opettajankoulutus. Myös lääketiede, hoitotiede ja aluetieteet ovat TYTin kyljessä tuoneet alueelle tärkeitä koulutus- ja tutkimuspalveluja. TYTin toimesta Seinäjoella on järjestetty päteväitä koulutuksia, ammatillisia erikoistumiskoulutuksia sekä yliopistotutkintoon johtavia koulutusohjelmia tai opintopolkuja. Monet näistä ovat olleet alueellisesti uraauurtavia, kuten työnohjaajakoulutukset ja työvoimapolitiittiset Keko -koulutukset tai valtakunnallisesti yhteiskunnallisiin koulutuskapeikkoi-

hin osuvia, kuten sosiaalityön ja luokanopettajien pätevyyskoulutukset ja tietotekniikan erikoistumiskoulutukset.

Kuluneiden 27 vuoden aikana on Tampereen yliopistoon suoritettu yhteensä lähes 600 perus- ja jatkotutkintoa, joissa TYTin Seinäjoen toimipaikan koulutuspalvelut ovat olleet kohtalaisen laajasti tutkinnon osana. TYTissä saatua koulutusta on käytetty myös muiden yliopistojen ja oppilaitosten tutkintoihin sekä ammatinvaihtoihin ja työuralla etenemiseen. TYTin Seinäjoen yksikön toiminta on kehittynyt vuosien mittaan toimintaympäristön muutosten myötä ja koulutuspalvelujen rinnalle on noussut kehittämistoiminta, joka on kohdistunut työ- ja elinkeinoelämän tarpeisiin, yritysten, organisaatioiden ja työyhteisöjen kehittämiseen sekä tietoliikenne- ja tietoverkkoteknologiaihin.

Nyt kääntyy uusi lehti ja TYT palaa Seinäjoelta takaisin Tampereelle. Tampereen yliopisto monine muine toimintoineen tänne kuitenkin jää. Aikuiskoulutuksen puolella entiseen tapaan jatkuvat alkuajoilta periytyvä avoin yliopisto ja myös jo perinteikäs ikääntyvien yliopisto. Niiden lisäksi Tampereen yliopiston siipien suojassa jatkuu korkea-asteen aikuiskoulutuksen kehittäminen, jolla tuetaan yliopistokeskuksen elinikäisen oppimisen strategiaa ja osaltaan myös alueen koko aikuiskoulutustoimijoiden verkoston toimintaa. Nykyiset koulutuspolitiittiset linjaukset viittaavat siihen, että aikuiskoulutus kasvaa ja vahvistuu koulutusjärjestelmässämme. Siinä tulevaisuuskuvassa TYT/Seinäjoen jälkeensä jättämä yliopistollisen aikuiskoulutuksen perinne elää yliopistokeskuksessa ja vastaa ajan sekä alueen elinikäisen oppimisen tarpeisiin Seinäjoella ja Etelä-Pohjanmaalla edelleenkin.

TEKSTI KARI MÄKELÄ

Tampereen teknillinen yliopisto kehittää terveydenhuoltoa

Tampereen teknillisen yliopiston biolääketieteen tekniikan laitos kehittää Seinäjoella ratkaisuja terveydenhuollon käyttöön, professori Kari Mäkelä kertoo.

Tekniikka on monen mielestä samaa kuin laitteet, koneet ja ”härvelit”. Tekniikka on kuitenkin myös työkalu, apuväline, mahdollistaja. Tampereen teknillisen yliopiston (TTY) biolääketieteen tekniikan laitos kehittää Seinäjoella ratkaisuja terveydenhuollon käyttöön. Paino on sanoilla käyttö ja terveydenhuolto.

- Olemme mukana useissa tutkimushankkeissa yhteistyökumppaneiden esimerkiksi EPTEK Ry:n ja LifeIT Oyj:n kanssa, joissa paneudutaan teknologiaan, jolla voidaan parantaa erityisesti kotihoitoa ja ikääntyvän väestön kotona asumista, professori Kari Mäkelä TTY:n biolääketieteen tekniikan laitokselta kertoo.

Eräässä tutkimushankkeessa selvitettiin kokonaisturvaverkon luomista kotona asuville iäkkäille henkilöille, joilla on diagnosoitu dementia. Tutkimuksessa etsittiin vastausta siihen, mistä kotona asuvan dementoituneen turvaverkko koostuu ja mihin dementoituneen turvallisuuden osa-alueisiin teknologialla voidaan vaikuttaa.

- Lisäksi halusimme selvittää sitä, miten dementian vaiheet vaikuttavat aktiivisen ja passiivisen teknologian käyttöön sekä mitkä ovat teknologian käytön mahdollisuudet ja esteet dementoituneen kotihoidossa, Mäkelä sanoo.

Tutkimushankkeessa on kokeiltu tähän mennessä 29 erilaista teknistä sovellusta osana kokonaisturvaverkkoa; kaiken kaikkiaan laitteita on koteihin asennettu lähes 120 kappaletta. Kotiin vietyjen laitteiden hintahaitari on noin 30–2100 euroa, keskimääräinen laitehinta on 600 euroa.

Kotimainen muistuttava lääkeannostelija tabletti- ja kapselimuotoisille lääkkeille. Annostelija muistuttaa oikea-aikaisesta lääkkeen otosta sekä estää lääkkeiden virhekytön. Lisäksi laitteeseen voidaan ohjelmoida tekstiviestin lähetyksen ennalta määrättyyn kännykkänumeroon, jos lääkettä ei ole muistutuksesta huolimatta otettu.

- Tutkimuksessa saatiin selkeitä viitteitä siitä, että hyödyntämällä teknologiaa oikein voitiin kotona asumista jatkaa keskimäärin noin seitsemän kuukautta tutkimuksen tässä vaiheessa. Kun keskimäärin dementoituvan laitoshoidon maksaa kuukaudessa 2 500 euroa, pidemmällä tähtäimellä kotiin sijoitettu teknologia on erittäin kannattavaa myös taloudellisesti, Mäkelä muistuttaa.

Haastava tehtävä

Oikeiden teknologisten ratkaisujen valinta kotihoitoon siten että kunkin henkilön yksilölliset tarpeet tulisivat huomioiduiksi, on haastava tehtävä. Aina eivät terveydenhuollon ammattilaiset myöskään pysty seuraamaan aktiivisesti sitä laajaa laitteiston kirjoa, jota koko ajan maailmalla kehitetään.

- Tästä syystä olemmekin kehittäneet menetelmän, jonka avulla voidaan määritellä ja valita kullekin henkilökohtaisten ominaisuuksien mukaan parhaiten soveltuva laite tai teknologia kotikäyttöön, Mäkelä kertoo.

Tämä valintamenetelmä perustuu tietokantaan, joka tulee olemaan internet-pohjainen, joten periaatteessa kuka tahansa kotihoidosta vastaava alan ammattilainen voi sitä työssään hyödyntää. Työ on herättänyt mielenkiintoa ulkomailla, esimerkiksi Japanin useat yliopistot ovat osoittaneet kiinnostuksensa. Erityisesti saman menetelmän hyödyntäminen jo siinä vaiheessa kun suunnitellaan uusia laitteita ja kojeita on erittäin kiinnostava uusi avaus.

Tutkimustyö kotihoidon osalta jatkuu EU-rahoitteisena tutkimushankkeena, jota hallinnoi EPTEK Ry.

- Käytännön työn lisäksi myös tutkimuksellinen ote täytyy olla riittävällä tasolla, jotta saavuttaisimme kansainvälistä näkyvyyttä tieteellisillä julkaisuilla.

- TTYn toiminta on hyvässä vauhdissa Seinäjoella, mutta työtä on vielä paljon ennen kuin olemme sillä tasolla, johon tähtäämme. Eteläpohjalaisittain luonnollisesti tähtäämme korkealle, Mäkelä toteaa.

Dosentuurin saavuttaminen mahdollista myös Etelä-Pohjanmaalla toimien

- Tuntuu upealta, toteaa filosofian tohtori Ilpo Kempas saatuaan Kansleri Ilkka Niiniluodon allekirjoituksella nimityksen espanjalaisen filologian dosentiksi Helsingin yliopistoon 22. syyskuuta 2008.

Tutkija kokee tutkimusvuotensa rikastavina. Kotimaisista ja kansainvälisistä tutkimuskumppaneista rakentuva verkosto on laajentunut.

- Täällä ei ole yliopistoa, mutta täälläkin voi toteuttaa itseään tutkimuksellisesti, etätöinä itsenäisesti ja toisaalta tutkimusryhmissä sekä yliopistokeskuksen ympärille muodostuneen monialaisen akateemisen yhteisön taustatuella, Kempas kertoo.

Hän on toteuttanut tutkimustyötä useiden vuosien ajan, joten dosenturiin vaadittavia tutkimusansioita oli kertynyt jo siinä määrin, että nimitys oli mahdollinen näin pian väittelemisen jälkeen.

Kempas on kielellisen pääomansa kautta toivonut voivansa edistää maakunnan kansainvälistymistä. Pyrkimysten kautta hän perusti vaimonsa kanssa käännös- ja konsultointialalla toimivan yrityksen, joka on toiminut nyt toistakymmentä vuotta.

- Olen nimenomaan tieteellisiin sekä teknisiin ja kaupallisiin teksteihin erikoistunut kääntäjä.

Kärkitoimialoihin panostaminen maakunnan kehittämässä on tutkija-opettaja-kääntäjän mielestä toivottavaa, mutta tämä näkee myös laajentumisen humanistisille aloille tärkeäksi tavoitteeksi. Kielet, kulttuurinen osaaminen ja kansainväliset avaukset ovat hänen mukaansa keskeinen elementti uusien rajapintalöydösten syntymiselle. Kansainvälistyminen voisi näkyä yhä selkeämmin myös esimerkiksi luovien alojen yrittäjyydessä.

Päätyö säily Seinäjoella

Kempas työskentelee espanjan, ranskan ja englannin kielen lehtorina Seinäjoen ammattikorkeakoulun liiketoiminnan yksikössä. Hänen toimenkuvaansa sisältyy myös tutkimuskirjoittamisen opettamista sekä kielentarkastus- ja käännöstöitä. Vaikka dosentiksi nimittäminen tuo tullessaan uudenlaisia akateemisia tehtäviä kuten opinnäytteiden ohjaamista ja arviointia sekä dosenttiluentoja, hän jatkaa entiseen tapaan opetus- ja tutkimustyötään Seinäjoella.

- Suhtaudun avoimin mielin myös mahdolliseen entistä tiiviimpään yhteistyöhön Seinäjoen yliopistokeskuksen kanssa, Kempas päättää.

Dosentiksi nimitetty Ilpo Kempas tekisi nykyistä enemmänkin yhteistyötä Seinäjoen yliopistokeskuksen kanssa.

Kehittykö kehitys?

PAKINA

Nina Harjunpää

Korkeakoulupiireihin on pesiytynyt kehityksen kehittäjiä. Me keskustelemme keskenämme syvällisesti tärkeistä asioista palaverissa ja strategiapäivillä. Me kirjoitamme raportteja ja ohjelmia. Me toteamme kehityksen tilan ja ohjaamme kehityksen suuntaa kohti yhä parempaa. Kehitettävää on ”niissä” ja ”heissä” – elinkeinoelämässä, yhteisöissä, julkishallinnossa, kansainvälistymisessä, syrjäytymisuhan alaisissa.

Kehityksen kehittäjä on aina valppaana. Kehitettävään törmää kaikkialla: saunan lauteilla, ostoskärkyä työntäessä, Täydellisten naisten mainoskatkolla. Kehittäjä kantaa mukanaan mustakantista vihkoa, johon ideat voi kirjata tuoreeltaan. Kehittäjän paras ystävä on toinen kehittäjä. Hänen kanssaan voi vertailla ideoita orastavista innovaatioista ja kilvoitella yhdessä verkostoituen yhä ylemmäksi kehityksen kivistä vuoristopolkua.

Kehitys kehitty, mutta kehittyvätkö kehityksen kehittäjät? Joskus ansiotuneellakin kehityksen kehittäjällä nousee seinä pystyyn. Hän tuntee eksistentiaalista tuskaa ja kyseenalaisuutta tarpeellisuutensa. Avuksi rientävät kehityksen kehittäjien kehittäjät. Nämä kehittämisen ymmärryksen korkeampaa tasoa edustavat ammattiauttajat tulevat hätiin silloin, kun kehittämisen tuska on pahimmillaan. He esiintyvät varmasti. He artikuloivat selkeästi. Heidän tumman-sininen jakkupukunsa istuu hyvin. He työntävät muistitikkinsa tietokoneeseen ja himmentävät auditorion valot. Seinälle ilmestyy rauhoittavia kaavioita, jotka kuvaavat kehityksen kehittäjien verkostodynamiikkaa. Kehityksen kehittäjä löytää kaaviosta itsensä: minä olen olemassa! Olen osa systeemiä. Minulla on merkittävä rooli. Minä olen asiantuntija.

eTUURI

Seinäjoen yliopistokeskuksen tutkimusjohtaja Juha Alarinta on mukana työryhmässä, joka valmistelee korkeakoulumallin toteuttamista.

TUCODE –verkosto hakee Seinäjoelta mallia kirjastojen ja tietotupien internet-ohjaajien koulutukseen

TEKSTI MATTI TYYNELÄ / KUVA PAULIUS RUTKAUSKAS

Mitä yhteistä on Bulgarian, Unkarin, Liettuan ja Etelä-Pohjanmaan maaseudun asukkailla? Ainakin se, että kaikilla on yhteinen ongelma: kuinka päästä internetiin ja kuinka osata käyttää sieltä löytyviä palveluja.

Vaikka ongelma on sama, kaikilla on oma reseptinsä sen ratkaisemiseksi: Etelä-Pohjanmaalla syyskuussa vierailut Tucode-projektin koordinaattori Judita Kasperiuiniene kertoo, että Liettuassa ongelma on ratkaistu kirjastojen yhteiskäytössä olevien tietopalvelupisteiden eli RIAP:n kautta. Unkarin vastaus ongelmaan on ollut kyliin perustettu tietotupien verkosto ja valtakunnallinen yhdistys tietotupien asioita edistämään. Bulgariassa taas ratkaisuna on ollut yksityisten atk-instituuttien pitämä kansalaispalvelu.

Tucode-projektin vastuuhenkilöt kokoontuivat Seinäjoelle Vaasan yliopiston vieraisiksi miettimään toista yhteistä ongelmaa: kuinka kouluttaa tietotupien ja internetin käyttöpisteiden vastuuhenkilöitä siten, että he pystyisivät opastamaan ja edistämään maaseudun asukkaiden internet-palvelujen käyttöä. Samalla tutustuttiin Etelä-pohjanmaan maaseudun muutama vuosi sitten toteutettuihin hankkeisiin ja niiden sosiaalista yhteistoimintaa tukeviin internet-palveluihin.

Etelä-Pohjanmaan maaseutu on tunnettu itselisydestään ja omaperäisistä ja joskus jopa omapäisistä ratkaisuistaan myös internet-ajan tuottamiin ongelmiin. Etelä-Pohjanmaan kyläverkosto Ekylve rakensi 2000-luvun alussa kylätalojen ja kyläkoulujen virtuaalisen verkoston, jossa koulutettiin kyläläisiä internetin käyttöön, hankittiin heille tietokoneet, järjestettiin kylille internetyhteydet ja kylvettiin henkinen siemen nyttemmin maanlaajuisesti tunnetuille verkko-osuuskunnille Kuuskaistalle Kuusiokunnissa sekä Valokaistalle Kitinon kylässä Ylistarossa.

Tucode –projektin vieraat Kuusiokunnissa. Vasemmalta Heli Rintamäki, Martin Hristov Bulgariasta, Judita Kasperiuiniene ja Laura Grinevičiūtė Liettuasta, Matti Tyynelä ja unkarilaiset Edit Fabulya ja Péter Pálvölgyi.

Verkko-osuuskunnat ovat yhdistäneet eri kylien talot ja toimijat moderneihin internet-palveluihin, joihin kuuluu muun muassa tietoverkon kautta käytettävä automaattisesti parin viikon ohjelmat nauhoittava televisio IPTV ja iso nippu virtuaalisia kylien sosiaalista yhteiselämää edistäviä palveluita.

Huippunopeita verkkopalveluita ei kaikille

Vierailijoissa herätti ihmetystä se, että esimerkiksi Verkko-osuuskunta Kuuskaistan tapauksessa huippunopeista verkkopalveluista pääsevät nauttimaan maaseudun kylien asukkaat, mutta kuntakeskuksiin näitä palveluita ei edes tarjota. Yleensä asiat on järjestetty muualla toisinpäin.

- On hauska huomata, että meillä Unkarissa on tarkalleen sama ongelma kuin täällä muutama vuosi sitten, eli tavallisen ihmisen pääsyn takaaminen internetiin ja ihmisten kouluttaminen internetin palvelujen käyttäjiksi, Unkarin tietotupayhdistyksen Magyar Teleház Szövetség'n johtaja Péter Pálvölgyi miettii.

Kehitysvaihe on eri maissa vähän erilainen ja ratkaisut siksi erilaisia: Etelä-Pohjanmaan nettikahvilat ovat pääosin lakanneet olemasta, koska lähes kaikki pääsevät kotoaan kiinni palveluihin.

- Tämä on tietysti hieno asia, mutta minusta tuntuu, että ainakin jotkut tapaamistani ihmisistä ovat vähän haikeita siitä, että enää ei niin helposti yhdessä kokoonnuta kahviloihin oppimaan uutta ja toimittamaan vanhaa. Mutta onhan virtuaalinen yhdessäolokin sosiaalisuutta, Péter Pálvölgyi miettii.

Yhteistä on myös virtuaaliset välineet, joilla tietotupien ohjaajille oppia tarjotaan. Projektissa käytetään UCS:n toimijoille tuttua PC-videoneuvottelujärjestelmää Adobe Connect Pro:ta sekä oppimisympäristöjen työhevosta Moodlea, joista videojärjestelmä välitetään Seinäjoen kautta.

Etelä-Pohjanmaan korkeakoulumallin toteuttaminen etenee

Vuoden 2008 alussa Seinäjoen kaupunginhallitus asetti selvitysmiehen arvioimaan Etelä-Pohjanmaan korkeakouluopetuksen ja tutkimuksen kehittämisen vaihtoehtoja. Selvitysmieheksi pyydettiin vuorineuvos, taloustieteiden tohtori Kari Neillimo. Selvitysmies luovutti työnsä tuloksen Seinäjoen kaupunginhallitukselle 29. huhtikuuta 2008. Loppuraportti sisälsi myös ehdotuksen kehittämismallista. Tarkastelu ulotettiin vuoteen 2015 saakka, ja ehdotus saikin nimekseen Etelä-Pohjanmaan korkeakoulumalli 2015.

Selvitysmies rakensi oman esityksensä eri vaihtoehtojen pohjalta. Lopullinen esitys sai myönteisen vastaanoton. Sitä esiteltiin useissa eri sidosryhmien tilaisuuksissa Etelä-Pohjanmaalla. Lisäksi raportti luovutettiin muun muassa opetusministerille sekä opetusministeriön virkamiehille. Selvitysmiehen ehdottamaa vaihtoehtoa, jossa korkeakouluyksiköiden ja maakunnan kehittäjäorganisaatioiden yhteistyötä tiivistetään uudelle tasolle, pidettiin loogisena. Samalla todettiin, että kannattaa ryhtyä jatkotyöhön, joka tähtää mallin käyttöönottoon.

Kesäkuun toinen päivä 2008 Seinäjoen kaupunginhallitus perusti virkamiestyöryhmän valmistelemaan korkeakoulumallin toteuttamista. Ryhmän puheenjohtajaksi nimitettiin kaupunginjohtaja Jorma Rasinmäki ja jäseniksi maakuntajohtaja Asko Peltola, Seinäjoen ammattikorkeakoulun rehtori Tapio Varmola, Seinäjoen yliopistokeskuksen tutkimusjohtaja Juha Alarinta, Seinäjoen kaupungin sivistysjohtaja Heikki Vierula ja sihteeriksi Seinäjoen ammattikorkeakoulun vs. kehityspäällikkö Hanna-Mari Rintala.

Työryhmän tehtäväksi tuli tehdä ehdotus korkeakoulumallissa mainittujen strategisen johdon kokoonpanosta ja työjärjestyksestä sekä korkeakoulutuksen kehittämisrahastoa ylläpitävän säätiön perustamisesta ja säätiön säännöistä. Työn takarajaksi asetettiin lokakuun loppu 2008. Jo työn alkuvaiheissa työryhmä ymmärsi, että korkeakoulumallin jatkotyöstämisessä tarvitaan paljon keskustelua sekä erilaisten näkökulmien huomioon ottamista. Yhteistyön perinne haluttiin säilyttää. Osana yhteistyötä päätettiin, että 27. lokakuuta 2008 järjestetään seminaari, jossa käsitellään korkeakoulumallin toteuttamista. Seminaariin haluttiin mahdollisimman avoimeksi ja kutsu esitettiin myös lehdessä. Tavoitteeksi otettiin, että vasta seminaarin jälkeen työryhmä viimeistelee ehdotuksensa.

TEKSTI KATARIINA LEHTOLA /
KUVAT KATARIINA LEHTOLA JA HANNU KARHU

Kuluttajalähtöisiä tuote- ja markkinointikonsepteja elintarvikealan pk-yrityksille

Tavoitteena tyytyväinen kuluttaja -tutkimushankkeessa on luotu perinteistä tuotekehitystä kuluttajakeskeisempi tapa, joka soveltuu elintarvikealan pk-yritysten, tutkijoiden ja kehitystyössä toimivien käyttöön. Uudentyyppinen, tutkimukseen perustuva toimintamalli ohjaa kuluttajatiedon tuottamista, analysointia ja tulkitsemista, joka soveltuu hyödynnettäväksi erityisesti elintarvikealan pk-yritysten markkinoinnissa ja tuotekehitystoiminnassa. Edelleen tutkittiin miten kehittämissuunnitelmiin osallistuvat yritykset oppivat projektiin osallistumisesta tai vastaavasti mitkä tekijät estävät uusien toimintamallien omaksumista ja käyttöön ottamista yrityksissä. Myös yliopisto- ja markkinatutkijat sekä kehitystyössä toimivat saivat tärkeää tietoa, joka auttaa siten tutkimus- ja kehittämistoiminnan tehostamista.

Yhteistyön vahvuutena on tutkimustarpeiden käsitteleminen, räätälöity tulkinta ja valmennus, uudistaminen ja kehittäminen sekä julkisen tiedon lisääminen. Edelleen kehitysvahvuuksia ovat asiakaskeksen markkinointi- ja tuotekehitysoasaaminen, tuotteiden hinnoittelun ja toimivien markkinointivaihtoehtojen osumatarkkuus kaupallistamisvaiheessa. Kuluttajaryhmien ymmärtäminen ja mahdollisimman perusteellinen asiakastytyväisyyden saavuttaminen ja markkinoinnillisten päätösten onnistuminen ovat tutkimuksessa esiin nostettavia etuja.

Tutkimuslöydöksiä

Arvopohjaisia ruokakuluttajasegmenttejä tunnistettiin aineistosta Perinteiset uskonnolliset (19%), itseohjautuvat Universalistit (17%),

Kriittiset (12%), materialistiset Hedonistit (15%) ja luontoa arvostavat Myötäilijät (37%). Näille arvotyypeille luotiin erilaisia tuote- ja markkinointikonsepteja ja testattiin niitä eri arvosegmentteihin kuuluvilla kuluttajilla. Konseptitestiä kuluttajaryhmien reaktioita testattiin uuteen ruokatuotteeseen tai tuoteidean kuvaukseen, ennen kuin tuotetta fyysisesti vielä oli olemassa, mikä auttoi niiden edelleen kehittämisessä ja räätälöinnissä tuotekehitysprosessissa.

Hinnoittelukysymykset ja kuluttajien hintojen kokeminen olivat erityisen huomion kohteena, koska uuden ruokatuotteen hinnoittelussa on kriittistä, että kuluttajat mieltävät tuotetarjouksen elementtien tai markkinointiviestinnän välityksellä asetetun hinnan ja tuotteen lisäarvo-ominaisuuksien välisen perustellun ja oikeudenmukaisen yhteyden. Kuluttajien hinta-asenteiden tunnistaminen ja niihin pohjautuvien hinnoitteluvaihtoehtojen liittäminen osaksi tuotekonsepteja on erittäin tärkeää, jotta kuluttajien reaktioita voidaan eri tavoin rakennettuihin konsepteihin kattavasti ymmärtää ja hyödyntää kaupallisesti.

Kuluttajaryhmistä tarkempaan tutkimukseen kutsuttiin perinteiset uskonnolliset ja materialistiset hedonistit, jotka kutsuttiin ryhmähaastatteluihin, koska perinteisyys ja nautinnollisuus ovat Schwartzin mukaan arvokehän vastakkaisia piirteitä. Markkinointiviestinnässä näitä ryhmiä on asiallista kohdella heille tärkeiden arvojen kannalta. Luontoa rakastavat myötäilijät sekä rinnakkain kontrolliryhmä, kutsuttiin erikseen aistinvaraiseen tutkimukseen, jossa ruokatuotekonsepti oli rakennettu Internet-kyselyn ja ryhmähaastattelujen pohjalta. Tunnetun arvotaustan omaavia kuluttajia aktivoitiin ennen kysymyksiä sloganin ”Kokkaa terveellinen ja maistuva aamiainen, tarjoa luomu-uunitomaatteja” muodossa.

Tutkimuksessa analysoitiin myös hinnan mahdollista vaikutusta kuluttajien elintarvikkeiden kokemukseen, eli neljän aamiaisuunitomaatin pakkaus normaali hinnalla 2,6 euroa kontra korkealla 5,4 euroa. Neljällä eri ryhmällä testattiin luomuaamiaisuunitomaattia ja tarkasteltiin ulkonäkö, tuoksu, maku, rakenne ja kokonaisarviointi organoleptisesti.

Kuluttajan mielikuvia: laatu, kalleus, kauneus, arvokkuus, perinteisyys, näyttävyys, juhlavuus, luonnollisuus, mieleisyys, uskaliasuus, hyödyllisyys, luottamus, maukkaus, miellyttävyys ja käyttökelpoisuus tuotteesta

Tutkijat Hannele Kauppinen-Räisänen (oik.) ja Terri Kupiainen MTT –taloustutkimuksesta, tuotekehittäjät Barbara Kankaanpää ja Tero Kuusisto SeAMK ravitsemisalan yksiköstä Kauhajoelta, professori Harri Luomala Vaasan yliopistosta / Epanet olivat toimitusjohtaja Esa Kiviojan vieraina KKK -Vihannes Oy:ssä Honkajoella.

analysoitiin asteikolla 1-7. Tunnetun arvoryhmän arvojen aktivoiminen vaikutti mielikuvaan ja aistinvaraiseen arvioimiseen myönteisesti. Merkittävä ero esiintyi makuun ja tuoksuun aistinvaraisesti ja mielikuvana maukkauteen, käyttökelpoisuuteen, näyttävyyteen, miellyttävyyteen, luonnollisuuteen ja laatuun.

Jatkotoimet

Arvojen määrätietoisempi huomioonottaminen ja hyödyntäminen pk-yrityksen markkinoinnissa ovat aiheellisia nopeampaisen elintarvikekaupan alalla, yhä kansainvälistyvissä kilpailussa. Läheskään kaikki suomalaiset elintarvikealan pk-yritykset eivät tiedosta tarvetta oman markkinointi- ja tuotekehitystoiminnan tehostamiseen, ja ne jotka sen tiedostavat eivät välttämättä selviä siitä omin voimin. Päätöksen ryhtyä kehittämään uutta tuotetta tai markkinoinnin toteuttamista pitää lähteä elintarvikealan pk-yrityksestä itsestään. Erityisesti tunnettujen arvojen aktivoimiseen panostaminen tutkimuksen perusteella ei näyttäisi olevan hukkaan heitettyä energiaa, päinvastoin.

Yhteistyössä olleiden pk-yritysten aktiivinen osallistuminen ja syvämmä tutustuminen kuluttajakäyttäytymisen maailmaan, ihmisen mieleen, ruokaan ja syömiseen toi teoreetikoille ja käytännöntaitajille näkemystä ja tietoa miten tuotekehityksen ja markkinoinnin yksityiskohtia voidaan kenties paremmin suunnitella. Alustavien kommenttien perusteella myös pk-yritykset kokivat hyödylliseksi Tavoitteena tyytyväinen kuluttaja-tutkimushankkeen yhteistyön. Monella tasolla työ ja yhteistyö jatkuvat, mikä on suotavaa ja edellytys suomalaisen elintarvike tuotannon, teollisuuden ja kaupan onnistuneelle jatkumolle.

Tutkimuksen taustat

Kuluttajien arvoja analysoitiin Shalom Schwartzin teorian (1992) mukaan, jossa on 10 terminaaliarvoa, joihin liittyy 57 instrumentaali-arvosuuntausta. Keskeisiä muuttujia on säilyttäminen ja avoimuus muutokselle sekä itsensä korostaminen ja muiden huomiointi.

Tutkimuksessa käytettiin kvalitatiivista ja kvantitatiivista aineistoa:

- 1) Internet-kysely joulukuussa 2005-tammikuussa 2006 (n=840)
- 2) ryhmähaastattelut Vaasassa, Seinäjoella, Tampereella ja Helsingissä keväällä 2006 (n=23)
- 3) aistinvarainen arviointi ja tutkimuskysely Kauhajoen tuotekehitysyksikössä joulukuussa 2006-tammikuussa 2007 (n=100)

Tuotekonsepteja testattiin nettikyselynä liittäen kuuteen erilaiseen arvopiirteeseen: nautinnollisuuteen, perinteisyyteen, tyylikkyyteen, yksilöllisyyteen, luontoon ja yhteiskuntavastuullisuuteen. Tutkimuksen kolme elintarvike raaka-ainetta olivat luomutomaatti, jättimansikka ja poronliha, jolle pyrittiin hakemaan kuluttajille mieluisia jatkojalosteita sekä markkinoinnissa huomioitavia erityispiirteitä.

Tunnetun arvotaustan omaaville kuluttajille räätälöitiin 12 ruokatuotekonseptia, neljä tomaatista, neljä porosta ja neljä mansikasta. Osa oli niin sanottua arki ruokaa suomalaisessa ruokapöydässä, kolme kuluttajille tuttuja: tomaattikeitto, poronkäristys ja mansikkatorrtu. Osa oli kuluttajille jo olemassa olevia modernimpia tuotteita: tomaattisalsa, porowokki ja mansikkarommikastike. Osa koko perheelle maistuvia ruokakonsepteja: tomaattikiusaus, poronakki, mansikkanektari. Osa lähes kokonaan kuluttajille tuntemattomia ruokakonsepteja: tomaattichili, porofitnesspatukka ja mansikkatosca.

Uuden elintarvikkeen markkinavastaanottoa arvioitiin analysoimalla sen pakkaus-, viestintä- ja hinnoitteluratkaisujen kykyä vaikuttaa kuluttajan ruokatuotteen kokemiseen. Lisäksi tutkittiin kuluttajan halukkuutta maksaa elintarvikkeeseen joko sen tuoteominaisuuksien tai pakkausratkaisujen avulla liitettävästä lisäarvosta, samanaikaisesti testattiin kuluttajan tuotekokemista seuraamalla uuden elintarvikkeen markkinointiratkaisujen toimivuutta.

Tutkimustuloksia on esitetty Maa- ja metsätalousministeriön seminaareissa Helsingissä, Ruoka-Suomi -seminaarissa Porissa, MAPP -workshopissa Århusissa, Tanskassa ja konferensseissa EMAC 2007, Reykjavik, Islanti; NFF Bergen, Norja; ANZMAC 2007 Dunedin, Uusi-Seelanti. Edelleen tutkimustuloksia kuluttajien liittämiä merkityksiä vertaillaan joulukuussa Sydneissä. Julkaisuja on ilmestynyt ja tulossa Vaasan yliopiston julkaisusarjoissa, MTT -julkaisusarjoissa ja lehdissä sekä journaaleissa, tarkempine selvityksineen analyyseistä ja tuloksista.

Vaasan yliopiston kolmivuotinen Tavoitteena tyytyväinen kuluttaja -tutkimushanke, jossa allekirjoittanut on työskennellyt osana kokonaisuutta, on yhteenvetovaiheessa tämän kirjoitushetkellä. Professori Harri Luomalan johdolla Vaasan yliopiston kanssa keskeisiä toimijoita ovat olleet Seinäjoen ammattikorkeakoulun ravitsemisalun yksikkö, Kauhajoki ja Maltiolan Lihajaloste Oy, Sallasta yhdessä yrityskumppaninsa Lagerblads Food Oy:n kanssa Helsingistä. Elintarvikealan pk-yritysten oppimisprosessia koskevassa tutkimusosiossa ovat mukana olleet seuraavat case -yritykset: KKK -vihannes Oy, Pirjon Pakari Ky, Ilmajoen Osuusmeijeri, Taivalkosken Mylly Oy ja Rest Time Oy. Aineistojen keruu- ja analysointivaiheessa tärkeitä yhteistyökumppaneita ovat olleet Foodwest Oy Seinäjoelta sekä MTT-puutarhatuotanto Piikkiöstä, jotka ovat luotsanneet tutkimusta kuluttajaneelin ja raaka-aine mansikkareservin turvin sekä Seinäjoen ammattikorkeakoulun liiketalouden yksikkö teknisessä tarkastuksessa. Vaasan yliopiston markkinoinnin laitoksen pro gradu-vaiheessa olevat opiskelijat Hannu Karhu ja Terhi Vainio aikanaan urakoivat luotettavan aineiston kokoamisessa omalta osaltaan.

Vaikuttavaa innovaatiopolitiikkaa tarkastellaan Seinäjoella

Kansainvälinen seminaari löytää vastauksia ja avaa uusia kysymyksiä

TEKSTI SARI SOINI

Innovaatioista puhutaan paljon, mutta löydämmekö uusia ratkaisuja, joita voidaan kehua innovatiivisiksi. Miten innovaatiopolitiikalla luodaan yhä parempia työkaluja kehitystyöhön?

Helsingin yliopiston Ruralia-instituutti järjestää yhdessä yliopistokeskuksen kanssa kaksipäiväisen kansainvälisen seminaarin Seinäjoella 5.–6. helmikuuta 2009. Seminaari kieli on englanti.

Torstain aiheina ovat muun muassa innovaatiopolitiikka ja innovaatioiden johtaminen osana aluekehittämistä. Puhujina ovat

professori Tauno Kekäle Vaasan yliopistosta, tutkija Timo Suutari Ruralia-instituutista ja professori Xiangdong Chen Pekingin yliopistosta Kiinasta. Chen työskentelee yliopistossa, joka on erikoistunut astronauttien koulutukseen ja astronauttieteiden tutkimiseen. Lisäksi päivässä alustavat tutkimuspäällikkö Jari Kolehmainen Tampereen yliopiston Sentestä, professori Seija Virkkala Vaasan yliopistosta, dosentti Ari Hynynen Tampereen teknillisestä yliopistosta ja professori Dieter Wagner Potsdamin yliopistosta Saksasta. Kommentaattoreina mukana ovat tutkimusjohtaja Erkki Kaukonen

Tampereen yliopistosta ja toimitusjohtaja Hannu Kantonen Seinäjoen Teknologikeskuksesta.

Toisen päivän teemoina ovat investointien, innovatiivisuuden ja vaikuttavuuden mittaaminen. Päivässä on esimerkkejä innovaatioista sekä laadullisia ja määrällisiä mittareita ja arvioita siitä, miten vaikuttavaa innovaatiopolitiikka on. Puhujina ovat professori Hannu Törmä Ruralia-instituutista, tutkija Katarzyna Zawalinska Puolasta, apulaisprofessori Fumihiko Koyata Japanista. Kommentaattoreina ovat Pirkko Vartiainen Vaasan yliopistosta ja maakuntajohtaja Asko

Peltola Etelä-Pohjanmaan liitosta. Yliopistokeskuksen tutkimusjohtaja Juha Alarinta sitoo päivät yhteen ja kokoaa päivien johtopäätökset. Päivien aikana kuulijoille selviää se, mitä innovatiivisuus on. Kaikkitietävän Wikipedian mukaan innovaatiot ovat muutakin kuin tutkimustuloksia. Tavallisimmin sellaiseksi luokitellaan jokin uutuustuote, esimerkiksi teollinen tai tekninen keksintö. Lisäksi innovaatio tarkoittaa kaupallisesti tai yhteiskunnallisesti uudella tavalla hyödynnettyä tietoa ja osaamista. Lisätietoja tapahtumasta saa suunnittelija Sari Soinilta sari.soini@sjoki.uta.fi.

Avoin yliopisto

TAMPEREEN YLIOPISTON AVOIN YLIOPISTO-OPETUS KEVÄTLUKUKAUDELLA 2009

Kevätlukukaudella voit aloittaa Informaatiotutkimuksen perusopinnot, jotka toteutetaan verkko-opintoina. Opetustarjonnassa on myös ruotsin ja englannin kursseja, tieteellistä kirjoittamista, kokoustekniikka ja neuvottelutaitoa ja niin edelleen.

Tiedot kevätlukukauden opetustarjonnasta löydät sivulta www.uta.fi/tyt/avoin/

Haku opintoihin alkaa tiistaina 13. tammikuuta 2009.

Yrityskoulutusta ja -tutkimusta Seinäjoen ammattikorkeakoulun ja yliopistokeskuksen yhteistyönä

PERHEIRITYSTUTKIJOIDEN TAPAAMINEN on Seinäjoella 12.-13. helmikuuta 2009. Tapaaminen järjestetään Perheiritysten liiton, Seinäjoen ammattikorkeakoulun ja yliopistokeskuksen yhteistyönä. Lisätietoja antavat krista.eloparssinen@perheiritystenliitto.fi, elina.varamaki@seamk.fi tai aira.metsa-ketela@uta.fi

Kasvuyrityksille tarkoitettu, työnimellä **Frami-MBA** kulkevan koulutus- ja kehittämisohjelman suunnittelutyö on käynnistymässä

Seinäjoen ammattikorkeakoulun ja yliopistokeskuksen yhteistyönä. Lisätietoja antavat helena.etela-aho@uwasa.fi, kirsti.sorama@seamk.fi tai aira.metsa-kete-la@uta.fi

Seinäjoen yliopistokeskus on mukana ammattikorkeakoulun hake-massa **LIIKETOIMINTAOSAAMISTA** kehittävässä ESR-ohjelmassa. Yliopistokeskuksen teemat ovat akateeminen yrittäjyys ja 50+ yrittäjyys. Lisätietoja aira.metsa-ketela@uta.fi

Kohti yliopistotutkintoa Seinäjoella

YLIOPISTOLLISET ERIKOISTUMISOHJELMAT

Elintarviketalouden PD-ohjelma elintarvikealan ammattilaisille. Ohjelmaan on jatkuva haku.

Lisätiedot www.helsinki.fi/ruralia, kohdasta täydennyskoulutus tai katja.perttu@helsinki.fi, puh. 050-538 9670.

Seinäjoen Yliopistokeskuspäivä perjantaina 6.2.2009

Tilaisuudessa juhlapuheen pitää Atria Suomi Oy:n toimitusjohtaja Juha Gröhn.

Epanet -tutkimusryhmien johtajien luennot: Professori Vesa Kurkela (SibA) ja tutkimusjohtaja Ulrike Lyhs (HY).